

Overplaatsing!

Liturgiesuggesties:

Gezang 259: 1 en 2

Psalm 111: 5 en 6

Psalm 119: 6

Openbaring 21:10-22:5

Colossenzen 1:1-14

Psalm 96: 6 en 9 (OB)

Na verkondiging: Gezang 222: 1, 2 en 3

Psalm 98: 3

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongelui,

Ik kan me nog goed herinneren dat mijn vader werd overgeplaatst.

Hij werkte bij een groot verzekeringsconcern en dat verzekeringsbedrijf fuseerde met een evengrote concurrent.

Honderden werknemers werden overgeplaatst.

Ook voor mijn vader werd een nieuwe werkplek gezocht binnen het nieuw te vormen bedrijf.

Voor ons gezin betekende het ... dat we moesten verhuizen van het Oosten naar het Westen van het land.

Weg uit vertrouwde Deventer naar de grote stad Den Haag.

Weg uit de plaats waar een groot deel van onze familie woonde.

Weg van school en van vriendjes - ik was toen 11 jaar.

Weg van scouting - toen heette dat nog de padvinderij.

Mijn vader werd overgeplaatst en wij ... wij moesten mee.

Zijn overplaatsing had gevolgen voor ons hele gezin, voor heel onze familie.

Het had natuurlijk ook iets spannends.

Hoe zou het zijn in die nieuwe omgeving?

Zou ik snel 'wennen' aan de nieuwe school?

Zou ik snel nieuwe vrienden kunnen maken?

Overplaatsing.

Misschien dat het vroeger wat gemakkelijker ging dan tegenwoordig.

Minder ingrijpend.

Immers we zijn mobieler geworden.

We stellen ook meer eisen aan onze woon- en leefomgeving.

Maar we kiezen liever voor een uur in de file, dan te moeten verhuizen met ons gezin.

Overplaatsing ...

Als het niet anders kan.

***

Ook de apostel Paulus, gemeente, heeft het (vanmorgen) over zo'n overplaatsing.

"Overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon van zijn liefde."

"Overgezet" - zegt de Statenvertaling.

Van het ene machtsgebied “overgebracht / overgezet” in het andere.
Een heel ingrijpende verandering in je leven.
Zeker voor de Colossenzen.
Hun leven had opeens een andere bestemming gekregen.
Want waren ze vroeger heidenen.
Nu waren ze christenen geworden.
Waren ze vroeger - zonder het wellicht zelf te weten - onderworpen aan de machten
en de krachten van de duisternis.
Nu was Christus Jezus hun Heer en Heiland.
“Overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon van zijn liefde.”

***

Broeders en zusters, jongelui, omstreeks het jaar 60 - 10 jaar voor de verwoesting
van Jeruzalem - schrijft Paulus, vanuit Rome, zijn brief aan de Colossenzen.
Even iets over de achtergrond van deze gemeente van christenen van Colosse.
U moet weten dat de bevolking van Colosse samengesteld was uit verschillende
bevolkingsgroepen.
Het merendeel van de bevolking bestond uit mensen van Phrygische afkomst -
autochtonen zou je kunnen zeggen.
Mensen die al generatie op generatie in dat gebied woonden en leefden.
Dan was er een grote groep van Griekse kolonisten, die de oversteek van
Griekenland naar Turkije hadden gemaakt om hier een nieuw bestaan op te bouwen.
En dan was er ook nog een groep van Joodse emigranten die door Antiochus de
Grote uit Babylonië en Mesopotamië waren overgeplaatst naar dit gebied in Klein
Azië.
Het was een heel gemêleerde bevolking daar in Colosse.
Een smeltkroes van geloven en godsdiensten.
Een voedingsbodem voor allerlei vormen van dwaalleer.

En toen was Epafra teruggekomen in Colosse.
Vol van de dingen die hij uit de mond van de apostel Paulus had gehoord.
We nemen aan dat hij tijdens één van de zendingsreizen ... de apostel Paulus heeft
ontmoet
Dat hij zijn hart aan Christus Jezus heeft gegeven en - teruggekomen in Colosse - het
evangelie aan anderen heeft doorgegeven.
Epafra - vol van de Heilige Geest - was als een getrouw dienaar van Christus Jezus
bij zijn terugkomst in Colosse ... aan het werk gegaan.
Wellicht dat toen de gemeente van Colosse gesticht is.

We komen trouwens Epafra - of Epafroditus - verderop in deze brief nog een keer
tegen als Paulus de groeten aan de gemeentelieden doet ... en in de kleine brief aan
Filémon.
Epafra is dan bij Paulus als hij gevangen zit in Rome.

De apostel noemt hem in vers 7: “Onze geliefde mededienstknegt, die voor u een
getrouw dienaar van Christus is, en ons ook kenbaar gemaakt heeft uw liefde in de
Geest.”

Epafras heeft ongetwijfeld Paulus op de hoogte gebracht van de zorgen en de moeiten in de gemeente van Colosse.
Maar ook van de trouw en de liefde als vrucht van het werk van de Heilige Geest.

*

Wat zijn die zorgen en die moeiten waar de jonge gemeente van Colosse mee te maken kreeg?

Nu, er waren, broeders en zusters, jongelui, in Colosse dwaalleraars die verwarring brachten in de gemeente.

Ze ontkenden bijvoorbeeld dat Christus Jezus ... Gods Zoon, was.

God zélf!

Ze ontkenden ook dat Hij de Redder, de Verlosser was.

Je moest jezelf maar zien te redden.

Je moest jezelf maar zien te verlossen.

Het geloof dat ze voorstonden was zoiets als wat wij vandaag een New Age-geloof zouden noemen.

Allerlei elementen uit andere geloven en godsdiensten werden door deze mensen - heel subtiel - met het christelijk geloof verweven.

Bovendien waren er weer anderen die vonden dat je je als christen ... had te houden aan de Joodse wetten en voorschriften.

Je moest je laten besnijden.

Je moest de Joodse feestdagen in ere houden.

Je moest je houden aan allerlei bepalingen over eten en drinken.

Al die verschillende meningen en opvattingen gaven ... verwarring.

Al die dwalingen dreigden de gemeente van Colosse te verscheuren.

Paulus gaat daar in hoofdstuk 2 uitgebreid op in:

“Ziet toe, dat niemand u medeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel/leeg bedrog.”

(vers 8)

En in hoofdstuk 3 lezen we: “Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.” (vers 2)

De brief aan de Colossenzen, broeders en zusters, jongelui, is een brief ‘op poten’.

Een brief dat het fundament van het christelijk geloofsleven raakt.

Een brief waarin Christus Jezus centraal staat.

Alles draait om Hem.

Door Hem heeft God, de Vader “ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon van zijn liefde, in wie wij de verlossing hebben, de vergeving van de zonden.”

Dat is de tekst waar ik vanmorgen een dikke streep onder heb gezet.

Maar eigenlijk begrepen ze daar in Colosse nog niet veel van die woorden van de apostel.

We wisten nog niet goed wat de consequenties / de gevolgen waren .... dat ze nu opeens christen waren geworden.

En daardoor dreigde hun geloof in de problemen te raken.

Het geloof van de christenen in Colosse, broeders en zusters, jongelui, dreigde - door het optreden van dwaalleraars - te verstarren tot een systeem van godsdienstige waarheden en tradities.

En het gevolg daarvan was, dat ook de onderlinge verhoudingen in de gemeente ... flink te lijden hadden.

Daarom schrijft de apostel Paulus deze brief.

En hoewel Paulus deze brief schrijft aan mensen die hij zelf nog nooit persoonlijk ontmoet had ... hij is maar wat goed op de hoogte van wat er zich allemaal in de gemeente van Colosse afspeelt.

Paulus schrijft in zijn brief over toorn, heftigheid en kwaadaardigheid.

Mensen koesteren grieven tegen elkaar en zijn niet bereid om naar elkaar te luisteren en elkaar te vergeven.

Paulus laat zien in zijn brief zien, dat niemand bij God in een goed blaadje komt ... door aan trouw te zijn aan godsdienstige waarheden of tradities ... of door vroom bepaalde religieuze plichten te vervullen.

De weg waarlangs het Koninkrijk van de Zoon zich baan breekt is de weg van de liefde.

De weg van de genade, is betaald met het bloed van Christus Jezus.

Paulus stelt tegenover het krampachtig vasthouden van godsdienstige vormen en tradities ... het geloof in Christus Jezus alleen!

Het gaat in het christelijk geloof niet om religie, maar om relatie.

Een levende relatie met Christus Jezus.

En in Christus Jezus ... met God zelf.

En die levende relatie met Christus Jezus ... heeft dan vervolgens ook gevolgen voor de relaties tussen mensen onderling.

Want als Christus Jezus je leven binnenkomt, blijven de dingen niet zoals ze waren.

Dan gaat er iets veranderen!

Als je naar sommige christenen kijkt, zou je dat niet zeggen.

Maar toch is het waar.

Toorn, heftigheid en kwaadaardigheid ... maken plaats voor Vriendelijkheid, mildheid en zachtmoedigheid.

Onverdraagzaamheid maakt plaats voor vergevingsgezindheid.

Elkaar verdragen en vergeven behoren tot de meest wezenlijke kenmerken van het christelijk geloof.

Ze zijn - als het ware - schering en inslag in het leven van een christen.

Echte christenen zijn geen saaie, duffe mensen, die zich strak houden aan regeltjes en voorschriften ...

Kom nou!

Echte christenen herken je aan hun opgewektheid en hun vriendelijkheid.

Hun bewogenheid en hun betrokkenheid.

Hun geloof, hoop en liefde.

Immers God, de Vader heeft hen verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon van zijn liefde.

***

Ad 2. Hoe?

Ik zei het al ... door de evangelieverkondiging.

Of zoals Paulus het zegt in het Grieks: het woord van de waarheid.

“Waarheid”, gemeente, moet u weten ... staat hier tegenover ‘leugen’.

De leugen van de dwaalleer.

Wat Epafraas zijn volksgenoten verkondigde was de echte , de volle waarheid.

Wat die waarheid inhoudt?

Ik zou daarover een heleboel kunnen zeggen, maar laat ik blijven bij de woorden van vers 14.

Als ik Epafraas zou zijn geweest dan zou ik zoiets gezegd hebben als:

‘Beste mensen.

God heeft de wereld goed geschapen.

De planten, de dieren, de mensen.

Het was goed, zeer goed toen Gods schepping af was.

Maar toen kwam de vorst van het rijk van de duisternis.

En met zijn duivelse woorden verleidde hij Adam en Eva tot het eten van de verboden vrucht.

Zo kreeg de vorst der duisternis, de satan, macht over hen.

En niet alleen over hen.

Ook over allen die uit dit eerste mensenpaar zouden voortkomen.

Ook over u en jou en mij.

Gelukkig liet God het niet daarbij.

Hij bedacht een plan.

Een plan om de mensen, om de wereld te redden.

Hij zond - vanuit de hemel - zijn eigen Zoon naar onze aarde.

De Zoon van zijn liefde.

Zijn liefde voor mensen.

Maar die Zoon van Gods liefde werd door mensen echter verworpen.

Hij stierf aan een kruis.

Maar stond na drie dagen weer op uit de dood.

Hij overwon de satan, de zonde en de dood.

Hij deed dat voor ons.

Voor u en jou en mij!

Wie in Christus Jezus, de Zoon van Gods liefde, geloofd is verlost, is gered.

Die is overgebracht / overgeplaatst in het Koninkrijk van God.

Die wacht een geweldige erfenis: vergeving van de zonden en een eeuwig leven met God.’

Zoiets zou ik - als ik Epafraas was - gepreekt hebben.

*

En er waren mensen in Colosse die zich door dit woord van de waarheid hadden laten overtuigen.

Ze hadden hun oude leven en hun oude geloof gelaten voor wat het was.

Ze waren volgelingen van Christus Jezus geworden.

Er was een nieuwe relatie gekomen.

Een levende relatie met de Zoon van Gods liefde.

Ik vind dat trouwens een prachtige uitdrukking: het Koninkrijk van de Zoon van zijn liefde.

Dat wil zeggen ... dat is een rijk, een machtsgebied, waar de Zoon van Gods liefde ... Koning is.

Hij heeft het daar voor het zeggen.

Hij bestuurt, Hij regeert, Hij beschermt.

Dat zijn - bijbels gezien - de taken van een koning.

Het Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde ... dat is de ruimte, waar Christus Jezus regeert, waar het licht van zijn evangelie schijnt en zijn liefde tot ons doordringt.

Waar zijn geboden de normen en waarden bepalen.

Waar mensen tot ontplooiing, tot hun levensbestemming kunnen komen.

En in dat Koninkrijk ... daar mogen mensen - als zijn onderdanen - de Zoon van Gods liefde dienen.

Niet in slaafse onderdanigheid.

Nee, als vrije, als verlost mens.

Want deze Koning heeft hen bevrijd uit de macht van de vorst der duisternis.

***

We kennen - denk ik - allemaal wel de uitzinnige beelden van de bevrijding van ons land aan het einde van de tweede wereldoorlog (- deze week al weer 60 jaar geleden).

De Canadese soldaten, die in hun legervoertuigen hun overwinningtocht maakten.

Vijf jaar lang had ons land en volk de bezetting en onderdrukking aan den lijve moeten ervaren.

De Duitse bezettingsmacht had het hier voor het zeggen.

En toen kwam die vijfde mei 1945.

Heel ons land was bevrijd.

De Duitse soldaten raakten in paniek, vluchtten weg.

En hun eens zo gevierde leider maakte een einde aan zijn leven in een bunker in Berlijn.

Bevrijdingsdag.

De dag van de verlossing.

Voor christenen is die dag ... een Goede Vrijdag.

Toen Christus Jezus, de Zoon van Gods liefde, zijn leven gaf aan het kruis van Golgotha, gingen de deuren van Gods Koninkrijk voor ons open.

De opstanding op de Paasmorgen en het open graf onderstrepen dit.

Paulus zal straks schrijven - in hoofdstuk 2 - dat we door het geloof deel hebben aan de opstanding van Christus.

Met Hem zijn we begraven in de dood.

Maar met Hem zijn we ook opgewekt uit de doden.

God heeft ons levend gemaakt.

“Toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold.” (vers 13)

Door het geloof!

Door ons vertrouwen op Christus Jezus alleen.

Door het geloof mogen we nu al delen in dat Rijk.

Een stralende toekomst wacht.
Christus Jezus maakt ons voor die toekomst klaar.
Daar mag je Hem om bidden!

Wie niet gelooft ... blijft in de duisternis.
De duisternis is een macht.
Een verlamdende macht.
In het duister ben je je oriëntatievermogen kwijt.
Dan weet je niet meer waar je het zoeken moet.
Misschien heb je wel eens in het donker, op een mistige avond, in een auto gereden.
Als er geen lijnen op de weg staan, geen lantaarnpalen of van die reflectorpaaltjes
wordt het een hachelijke zaak.
Je hebt er geen flauw idee van of je nog wel goed op de weg zit of dat je regelrecht
op een boom afrijdt.
Dat is nu je situatie als je Christus Jezus niet kent.
Elk ogenblik kun je verongelukken.
De duisternis heeft je in zijn greep.

In relatie, in verbondenheid met Christus Jezus mag je nu al leven in het licht.
Waar Hij regeert is het licht geworden.
Daar is de toekomst al begonnen en de verlossing al een feit:
de vergeving van de zonden.

*

Wij mogen daarom, broeders en zusters, jongelui, verlost mensen zijn.
De ketenen van de zonde zijn al losgemaakt.
Dat is zo.
We zijn overgeplaatst in het Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde.
En dan moet niemand vragen: 'Zou het wel echt waar zijn?'
'Zou ik wel echt verlost zijn?'
Wie dat doet, is als een mens die z'n ogen nog stijf dichtgeknepen houdt ... terwijl de
zon al is opgegaan.
Iemand die blijft klagen: 'Ik kan niets zien!'
Z'n klacht is niet waar, want het is niet donker meer.
Het licht is om hem heen.
Hij kán wel zien, als ie z'n ogen maar open is.

Het Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde is er al!
Maar ze is er in ... in Christus Jezus, in de Zoon van Gods liefde.
Alleen in Hem.
Buiten Hem om - als we Hem niet als Koning over ons leven erkennen en ... als we
ons niet aan Hem onderwerpen, is er geen verlossing.
Is er geen vergeving van de zonden.
Niet omdat die verlossing er niet is.
Maar omdat we ons ervoor afsluiten.

De verlossing, de vergeving van onze zonden, komt met Christus Jezus mee ons
leven binnen.

Als we Hem aannemen, Hem aanvaarden in geloof, ons onderwerpen aan Hem, hebben we de verlossing al.
Dan zijn we nu al verlost uit de macht van de duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde.

***

En straks?

De Zoon van Gods liefde, broeders en zusters, jongelui, nodigt verlost mensen uit voor een geweldig feest.

Het feest van de "overplaatsing".

Daarover schrijft de andere apostel, Johannes, in het bijbelboek Openbaring.

Door een open deur in de hemel ziet Johannes wat Gods plan is met deze wereld.
Met zijn gemeente en met uw en jouw en mijn leven.

In zijn laatste visioenen op het eiland Patmos ziet Johannes vanuit de hemel het tentheiligdom / de tabernakel van God op aarde neerdalen.

Het wordt "overgeplaatst" naar de nieuwe stad Jeruzalem.

Nu woont God weer temidden van de mensen op aarde.

Dat nieuwe Jeruzalem is een heel bijzondere en heilige stad.

Een stad die eruit ziet als een bruid op haar trouwdag.

Met een prachtige witte trouwjurk aan.

En in die stad wonen alleen maar verlost mensen.

Mensen die in hun leven Christus Jezus hebben leren kennen.

Mensen die zijn overgebracht vanuit de duisternis in het Koninkrijk waar de Zoon van Gods liefde ... hun Here en Koning is.

Ze hebben nieuwe kleren aan.

Feestkleren die passen bij hun nieuwe lichamen.

Ze verblijven daar in een appartementen die uitzicht geven op straten van diamant en goud.

Ze drinken van het verfrissende water drinken uit de rivier van eeuwig leven die door de stad stroomt.

Ze eten van het fruit van de bomen die langs haar oevers staan.

In die stad is er geen nacht, dus elke dag is het er feest.

Want Christus Jezus en zijn Vader zorgen dat het hen aan niets ontbreekt.

Je vindt hier gegarandeerd iets wat je leuk vindt.

De bergen zijn er indrukwekkender dan de Himalaya.

Hier overtreft een madeliefje de mooiste orchidee.

Gek op dieren?

Ze zijn hier allemaal.

Geïnteresseerd in sterren en planeten?

De Schepper zelf geeft je persoonlijk een rondleiding.

Natuurlijk mag je altijd aanschuiven bij de sing-in onder leiding van de beste artiesten.

Je kunt er ook je geloofsgenoten ontmoeten.

Beroemd of onbekend: iedereen heeft zo zijn eigen verhaal over Christus Jezus.

***

Overplaatsing!

Door het geloof in de Here Jezus Christus mag je nu al zeker zijn van die onbegrensde, heerlijke toekomst.

Een leven in het eeuwige Licht!

Een leven in een nieuw Jeruzalem!

Laten we daar samen de Here Jezus Christus voor danken:

Here Jezus Christus,

Door Uw sterven aan het kruis hebt U ons bevrijd.

Bevrijd uit de macht van zonde, satan en de dood.

Wij mogen als verlost/bevrijde mensen leven.

En door Uw opstanding uit de dood hebt U ons overgebracht/overgeplaatst vanuit het rijk van de duisternis, naar Uw Koninkrijk van het Licht.

Geef - door de kracht van Uw Geest - dat dat ook aan ons leven te zien is.

Dat we mensen zijn vol van liefde en van hoop.

Vol van liefde voor U en voor de mensen die U op onze levensweg plaatst.

En met hoop en verwachting voor een onbegrensde en heerlijke toekomst.

Geef ons daarom moed en vertrouwen - ook al kan het soms tegen zitten in ons leven - om met volharding achter U aan te gaan.

Op weg naar een nieuwe stad, een nieuwe toekomst, zonder verdriet en zonder pijn.

Geef dat we dat geloof ook op een aanstekelijke wijze mogen beleven en doorgeven aan anderen.

Zodat ook zij - met ons - op weg mogen naar een leven in Uw eeuwig Licht.

Amen.

ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 1 mei 2005

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !